

Ekstraktudskrift af retsbogen

KENDELSE

Ad forhold 1:

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten finder det ikke med den til domfældelse tilstrækkelige sikkerhed bevist, at tiltalte har tildelt fængselsfunktionær M et slag med knyttet hånd på venstre kind, eller at tiltalte til fængselsfunktionærerne M, R og N flere gange har udtalt, at han ville "slå dem og deres mødre ihjel" eller lignende. Retten har herved lagt vægt på, at ingen af vidnerne i retten tilstrækkeligt klart har kunnet forklare herom, heller ikke efter forehold af politirapporter. Tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen.

Retten har efter vidnerne M, R, N og Ps forklaringer fundet det bevist, at tiltalte bed R i højre ben ved overgangen mellem støvleskaftet og benet lidt under knæet.

Retten har endvidere efter bevisførelsen lagt til grund, at fængselsfunktionærerne gik ind i tiltaltes celle med henblik på at anbringe tiltalte i sikringscelle, såfremt han ikke ville ophøre med at skribe og råbe.

Retten finder, at den magtanvendelse som fængselspersonalet anvendte med henblik på anbringelsen af tiltalte i sikringscelle var i strid med straffuldbyrdelseslovens § 66, idet betingelserne for anbringelse i sikringscelle efter denne bestemmelse ikke var opfyldt. Tiltaltes bid findes derfor ikke at kunne henføres under straffelovens § 119, stk. 1, men må henføres under straffelovens § 244.

Retten lægger til grund, at tiltaltes bid var udløst af den uretmæssige magtanvendelse, som R deltog i. Under disse omstændigheder finder retten, at tiltaltes handling er straffri efter straffelovens § 13, stk. 1.

Ad forhold 2:

4 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter vidnet Ps forklaring sammenholdt med hans notat af 13. juni 2007 finder disse voterende det godtgjort, at tiltalte har udtalt de i tiltal-

len anførte trusler.

Disse voterende har efter bevisførelsen endvidere lagt til grund, at tiltalte var anbragt i sikringscellen fra om eftermiddagen eller aftenen den 12. juni 2007.

Anklagemyndigheden har ikke ført bevis for, at varigheden af anbringelsen i sikringscellen har været proportional. Disse voterende finder herefter, at anbringelsen af tiltalte i sikringscelle havde været for langvarig på gerningstidspunktet, hvor P kom for at tilse tiltalte.

Det må derfor lægges til grund, at tiltalte var udsat for en for vidtgående magtanvendelse, hvorfor tiltaltes udtalelser ikke findes at kunne henføres under straffelovens § 119, stk. 1, men må efter deres karakter henføres under straffelovens § 266.

Disse voterende finder endvidere ikke, at straffelovens § 13 finder anvendelse.

2 nævninger udtaler:

Vi finder det ikke bevist, at tiltalte har udtalt de i tiltalen anførte trusler.

Ad forhold 3

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter vidnerne Ms og Js forklaringer sammenholdt med den foreliggende politiattest må det lægges til grund, at tiltalte har slået M to gange med knyttet hånd i hovedet.

Disse voterende finder ikke, at det anførte om tiltaltes afsoningsforhold gennem årene kan føre til frifindelse af tiltalte.

Disse voterende finder det i det anførte omfang bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

1 nævning udtaler:

Jeg finder efter de divergerende forklaringer, at det ikke er bevist, at tiltalte er skyldig i tiltalen.

Skyldsspørgsmålet afgøres i det hele i overensstemmelse med retsplejelovens § 891, stk. 4.

Thi bestemmes:

I forhold 1 frifindes tiltalte JH.

I forhold 2 findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266.

I forhold 3 findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Københavns Byret, den 25. februar 2011

Grethe Jørgensen